

ਕੌਈ ਵੀ ਬਦਲ ਨਾ ਮੰਨੋ

ਬਾਈਬਲ ਪਾਠ #21

VI. ਤੀਜੇ ਪਸਾਹ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬੈਤਅਨੀਆ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤਕ (ਚੱਲਦਾ)।

ਜ. ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ: ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਪਰਬ (ਚੱਲਦਾ)।

3. ਪਰਬ ਦੇ ਬਾਅਦ: ਵਧੀਕ ਸਿੱਖਿਆ (ਚੱਲਦਾ)।

ਅ. ਚਾਨਣ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖਿਆ (ਯੂਹੰਨਾ 8: 12-59)।

ੲ. ਜਿਸਮਾਨੀ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਣ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖਿਆ (ਯੂਹੰਨਾ 9: 1-41)।

ਸ. ਚੰਗੇ ਚਰਵਾਹੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖਿਆ (ਯੂਹੰਨਾ 10: 1-21)

ਜਾਣ ਪਛਾਣ

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਪਰਬ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਪਰਬ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਰੁਕ ਗਏ। ਪਾਠ ਜ਼ਨਾਹ ਕਰਦਿਆਂ ਫੜੀ ਗਈ ਔਰਤ ਦੀ ਮਜ਼ਹੂਰ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਠ ਉੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਪਿੱਛਲਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਪਾਠ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਯੂਹੰਨਾ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਭ ਕੁਝ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਹੀ ਹੋਇਆ (ਯੂਹੰਨਾ 8: 20, 59; 9: 7) ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਪਰਬ ਦੇ ਫ਼ੌਰਨ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਈਆਂ।¹

ਸਾਡਾ ਬਾਈਬਲ ਪਾਠ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬਹਿਸ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ‘‘ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਨਿਆਉਂ ਕਰਨਾ ਹੈ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 8: 26)। ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ। ਲਿਖਤ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਕਈ ਤੁਲਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ:

ਮਸੀਹ

ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ (8: 12)

ਸੱਚਾ ਨਿਆਂ (8: 16)

ਉੱਤੋਂ ਦਾ (8: 23)

ਜਗਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ (8: 23)

ਪਿਤਾ: ਖ਼ੁਦਾ (8: 38)

ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ (8: 55)

ਸੱਚਾ (8: 14, 40, 45, 46)

ਅੱਛਾ ਅਯਾਲੀ (10: 11, 14)

ਉਸਦੇ ਵੈਰੀ

ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿਚ (8: 12)

ਸਰੀਰ ਮੁਤਾਬਿਕ ਨਿਆਂ (8: 15)

ਹੇਠੋਂ ਦੇ (8: 23)

ਜਗਤ ਦੇ (8: 23)

ਪਿਤਾ: ਸ਼ੈਤਾਨ (8: 44)

ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ (8: 55)

ਬੁਠੇ (8: 44, 55)

ਮਜ਼ਦੂਰ (10: 12, 13)

ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਦਾਅਵੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ‘‘ਮੈਂ ਹਾਂ’’ ਤਿੰਨ ਕਥਨ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਪਾਠ ਵਿਚ ਯੂਹੰਨਾ ਰਾਹੀਂ² ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਮੈਂ ਹਾਂ;’’ (ਯੂਹੰਨਾ 8:12; 9:5) ਅਤੇ ‘‘ਅੱਛਾ ਅਯਾਲੀ ਮੈਂ ਹਾਂ।’’ (10:11, 14)³ ਪਰ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਵਾਕ ਇਹ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ’’ (8:58)। ਇਕ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੇ ਸੀ: ਇਹ ਖੁਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਥਨ ਰੂਹਾਨੀ ਆਗੂਆਂ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਨਾਲ ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮਿਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਬਹੁਤ ਵਿਕਣ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਜੁਲਦੀਆਂ ਬਨਾਵਟੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਘਟੀਆ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੋਣ ਤੇ ਉਸ ਮੂਲ ਵਸਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: ‘‘ਨਕਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ!’’ ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਗਤ ਦੀ ਇੱਕੋ ਆਸ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਈ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਸੁਝਾਓ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬਦਲ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨੋ!’’

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨੋ (ਯੂਹੰਨਾ 8:12-59)

ਸਾਡੇ ਪਾਠ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿਚ ‘‘ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ’’ (ਆਇਤ 20) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 20, 59), ਖਜ਼ਾਨਾ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਸੀ,⁴ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੁਰ੍ਹੀ ਦੇ ਅਕਾਰ ਦੇ ਤੇਰਾਂ ਦਾਨ ਪਾਤਰ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 12:41, 43; ਲੂਕਾ 21:1⁵)। ਇਹ ਉਸ ਵੱਡੇ ਹਾਲ ਤੋਂ ਜਿੱਥੇ ਮਹਾਂਸਭਾ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਬਹੁਤਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ, ਮਸੀਹ ‘‘ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਜਲ’’ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਤੰਬੂਆਂ ਦੇ ਪਰਬ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਰੀਤ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਇਕ ਰੂਪ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਹੁਣ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ‘‘ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ’’ ਹੈ, ਸੰਕੇਤਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਟੰਗੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਦਾ ਇਕ ਰੂਪਕ ਸੀ।⁶ ‘‘ਉਪਰੰਤ ਯਿਸੂ ਨੇ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਅਨੂਰੇ ਵਿਚ ਕਦੇ ਨਾ ਚੱਲੇਗਾ ਬਲਕਿ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜੀਉਣ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹੋਵੇਗਾ’’ (ਆਇਤ 12)। ਐੱਚ. ਆਈ. ਹੇਸਟਰ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ‘‘ਕਿੰਨਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਦੰਭੀ ਕਥਨ ਹੈ।’’⁷

ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਸਾਫ਼ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਆਖਰ ਤਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਹਿਸ ਅਧਿਆਇ 7 ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ 5 ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ।⁸ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਕਈ ਵੱਡੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਚਿਆਈ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ

ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ‘‘ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈ?’’; ‘‘... ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ?’’ (8:25, 53)। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ‘‘ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ?’⁹ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿਚ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਥਨ ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹੈ, ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ (ਆਇਤ 12)। ਇਸ ਦੇ ਥਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ...

... ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚੀਆਂ ਸਨ (ਆਇਤਾਂ 14, 16)।

... ਉਹ ਉੱਤੇ ਦਾ ਸੀ (ਆਇਤ 23)।

... ਉਹ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵੱਲੋਂ¹⁰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਆਇਤ 26)।

... ਉਹ ਉਹੀ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 26, 28)।

... ਉਹ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੇ ਸਨ (ਆਇਤ 29)।

ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਚ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਇਤ 46 ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ: ‘ਕੌਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਗੁਨਾਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ?’ NIV ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ‘ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?’ ਜੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਕ ਮਿੰਟ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਚੌੜੀ ਲਿਸਟ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ,¹¹ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕੇ⁹ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ‘ਪਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿਤ’ ਸੀ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:15)।

ਯੂਹੰਨਾ 8:25 ‘ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ?’ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਵੇਂ ਆਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ:

- ‘ਉਹੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਹੋ’ (ਆਇਤਾਂ 37, 40)।
- ‘ਉਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੋਗੇ’ (ਸਲੀਬ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) (ਆਇਤ 28; ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 3:14; 12:32)।
- ‘ਉਹ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਜਾਵੇਗਾ’ (ਆਪਣੇ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ; 8:21)।
- ‘ਉਹੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ’ (ਆਇਤਾਂ 24,¹² 30, 46)।

ਆਇਤ 30 ਆਖਦੀ ਹੈ, ‘ਉਹ ਦੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਖਦਿਆਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ।’ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ‘ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ’ ਕੁਝ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਲਿਖਤ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਸਨ (ਆਇਤ 31;¹³ 9:16 ਦੇ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵੇਖੋ)।¹⁴ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਨਿਕੋਦੀਮਸ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 7:50); ਇਕ ਹੋਰ ਅਰਿਮਥੇਆ ਦਾ ਯੂਸੁਫ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 15:43; ਲੂਕਾ 23:50, 51; ਯੂਹੰਨਾ 19:38); ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਣਗੇ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 12:42)।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਨ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ‘ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਤੇ ਖਲੋਤੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਠੀਕ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਚੇਲੇ ਹੋ’ (ਯੂਹੰਨਾ 8:31)। ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ, ‘... ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮੂਲੋਂ ਕਦੇ ਮੌਤ ਨਾ ਵੇਖੇਗਾ’ (ਆਇਤ 51)। ਨਿਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗਲਤੀ ਦਾ ਹਨੇਰਾ

ਕੁਝ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਵਧੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਇਹੀ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਚਾਨਣ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਗਿਆਨ (ਆਇਤ 14) ਅਤੇ ਸਮਝ (ਆਇਤ 43) ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੁੱਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਾਸਮਝੀ ਦਾ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ:

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ (ਆਇਤ 18), ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ (ਆਇਤ 19; ਵੀ ਵੇਖੋ ਆਇਤ 27)।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ (ਆਇਤ 21), ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਘਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ (ਆਇਤ 22)।

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਚਿਆਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰੇਗੀ (ਆਇਤ 32¹⁵), ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਅੰਸ਼ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ’’¹⁶ (ਆਇਤ 33)। ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ (ਆਇਤਾਂ 34,¹⁷ 36)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 33, 39, 53, 56)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਵੰਸ਼ ਹੋਣਾ ਵੱਧ ਅਹਿਮ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 37, 39; ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 2:28, 29)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਖੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਪਿਤਾ ਹੈ (ਆਇਤ 41)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਪਿਤਾ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ (ਆਇਤਾਂ 37, 38, 40, 41, 44¹⁸)।

ਜਦ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ (ਆਇਤ 51), ਤਾਂ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਮੌਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 52, 53)। ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਤ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ (ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਤ, ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:1; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:6), ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਰਕ (ਦੂਜੀ ਮੌਤ; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:14; 21:8) ਵਿਚ ਜਾਣਗੇ।

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਉਸ ਦਾ ਦਿਨ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ (ਆਇਤ 56), ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਆਇਤ 57; ਵੇਖੋ ਆਇਤਾਂ 48,¹⁹ 52; ਯੂਹੰਨਾ 10:20)। ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਯਿਸੂ ਪੂਰਣ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਆਇਤ 58; ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 1:1, 2, 14)।

ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਗੱਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਮਹੱਤਵ ਸਮਝਦੇ ਸਨ: ‘‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 8:58)। ਜਦੋਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ‘‘ਖੁਦਾ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ’’, ‘‘ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਹਾਂ’’ ਅਤੇ ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਐਉਂ ਆਖੀ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਹਾਂ

ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ ਹੈ' (ਕੁਚ 3:14)। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, 'ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ' ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈ ਯੋਗ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਪੂਰਵਧਾਰਨਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ (ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਯੂਹੰਨਾ 10:31, 33 ਨਾਲ ਕਰੋ)। 'ਉਪਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕੇ²⁰ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਲੁਕੋਇਆ ਅਤੇ ਹੈਕਲੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ' (ਯੂਹੰਨਾ 8:59)।²¹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋ ਕੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨਾਲ ਬਚਾ ਲਿਆ ਗਿਆ, 'ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹਦਾ ਵੇਲਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ' (ਆਇਤ 20)।

ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ 'ਦਿਨ ਰਾਤ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ।' ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦਾ ਫਰਕ ਸੀ। ਉਹ ਫਰਕ ਅੱਜ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਵਿਚ ਹੈ, ਜੋ 'ਉਲਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਈ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ' (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:30)। ਗੁਮਰਾਹ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਿਰਫ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਲ ਨੂੰ ਮੰਨੋ!

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਮੰਨੋ (ਯੂਹੰਨਾ 9:1-41)

ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ, 'ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਜਮਾਂਦਰੂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ' (ਆਇਤ 1)। ਇਹ ਆਦਮੀ ਮੰਗਤਾ ਸੀ (ਆਇਤ 8)। ਮੰਗਣ ਲਈ ਪਸੰਦੀਦਾ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫਾਟਕ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 3:2), ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 8:20²²)। ਭਾਵ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 9:6, 7)।²³

ਇਹ ਚੰਗਿਆਈ ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਹੋਈ (ਆਇਤ 14), ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੱਬਤ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ।²⁴ ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਚੰਗਿਆਈ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।²⁵ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ; ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹਿੱਲਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਤਾਂ 'ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਲਿਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ! ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਦਾ ਕੀਤਾ' (ਆਇਤ 38)।

ਇਹ ਦਿਲਕਸ਼ ਕਹਾਣੀ ਯੂਹੰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 20:30, 31)। ਪਰ ਯੂਹੰਨਾ 9:39-41, ਦੀ ਲੜੀ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਮਕਸਦ, ਜਿਸਮਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਪਰ ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਅਗਿਆਨਤਾ, ਮੁਤਅੱਸਬ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿਚ ਭਟਕ ਰਹੇ ਸਨ।

ਅੱਜ 'ਬਾਹਲੇ ਪ੍ਰਭੂ' (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:5) ਸਾਡੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਹਨ, ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:5)। ਹੋਰ ਸਭ 'ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਗੂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾ ਆਗੂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਟੋਏ ਵਿਚ ਡਿੱਗਣਗੇ' (ਮੱਤੀ 15:14)। ਕਿਸੇ

ਵੀ ਬਦਲ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨੋ!

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਗੂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨੋ (ਯੂਹੰਨਾ 10:1-21)

ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਅੰਨ੍ਹੇਪਨ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ (ਯੂਹੰਨਾ 9: 40, 41) ਚੰਗਾ ਅਯਾਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਫ਼ੌਰਨ ਬਾਅਦ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 1 ਤੋਂ 5 ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ‘ਚੰਗੇ ਅਯਾਲੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਆਇਤ 6; KJV)। ਜਦ ਤਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦੇ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚਲੇ ‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਈ ਅਲੰਕਾਰ ਹਨ, ਤਦ ਤਕ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਹੈ।¹⁶ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ‘ਪੈਰਾਬਲ’ (parabole) ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਮ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ (paroimia) ਵਰਤਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ‘ਰਾਹ ਦੇ ਕੋਲ’। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮ ਢੰਗ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਬੰਧਕ ਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਹੈ। ਜਾਂ ਇਵੇਂ ਆਖੋ ਕਿ ਅਲੰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਹੈ।¹⁷ NASB ਵਿਚ ਆਇਤ 6 ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘figure of speech’ ਜਾਂ ਅਲੰਕਾਰ ਅਤੇ NKJV ਵਿਚ ‘illustration’ (ਉਦਾਹਰਣ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਠੀਕ ਰਹੇਗੀ।¹⁸ ਦਿਨ ਵੇਲੇ, ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਅਯਾਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਚਰਾਂਦਾਂ ਵਿਚ ਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਵਾੜੇ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।¹⁹ ਇਹ ਵਾੜੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਤ ਦੀ ਵਾੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਬੁਹਾ ਜਾਂ ਫਾਟਕ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਚਿਣ ਕੇ ਜਾਂ ਕੰਡਿਆਲੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਕਈ ਕਈ ਇੱਜੜ ‘ਇੱਕੋ ਰਾਖੇ’³⁰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਵਾੜੇ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਬੁਹਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਆਦਮੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਹਰ ਅਯਾਲੀ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਇੱਜੜ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਸੀ; ਹਰ ਭੇਡ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਜੜੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਆਜੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਫਿਕਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਿਰਫ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸ਼ਬਦ ਦੇਣ ਲਈ ਐਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਬੁਦਾ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਅਯਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।³¹

ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਮੰਜ਼ੂਰ ਆਗੂ

ਯੂਹੰਨਾ 10 ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਗੈਰਮਾਮੂਲੀ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾੜੇ ਦਾ ਬੁਹਾ ਵੀ ਆਖਦਾ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 7, 9) ਅਤੇ ਅਯਾਲੀ ਵੀ (ਆਇਤਾਂ 11, 14)। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੇ ਹੈ। ਇਕ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਦ ਆਖਿਆ ਕਿ ‘ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਬੁਹਾ ਮੈਂ ਹਾਂ’ (ਆਇਤਾਂ 7, 9) ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਗਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇਕ ਰਾਹ ਉਹੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 14:6)। ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ (10:9) ਇਹ ਆਖਣ ਦਾ ਅਲੰਕਾਰਿਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਾਹ (ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋ ਕੇ ਭੇਡਾਂ ਵਾੜੇ ਵਿਚ ਜਾਂਦੀਆਂ) ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇਕ ਰਾਹ (ਜਿਸ ਵਿਚ ਭੇਡਾਂ ਚਾਰਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ) ਉਹ ਹੈ।³²

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਦਾ ਇਹ ਭਾਗ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਅਯਾਲੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 11, 14; ਵੇਖੋ ਆਇਤ 2)। ਅਯਾਲੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਮਸੀਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ (ਆਇਤ 14)। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ‘ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਖਦਾਇਕ ਪਾਣੀਆਂ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ’ ਅਤੇ ‘ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿਚ’ (ਜ਼ਬੂਰ 23:2, 3)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਆਇਤ 13)। ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਪਛਾਣਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ (ਯੂਹੰਨਾ 10:3, 4)। ਉਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਆਪਣੀ ਸਲਾਮਤੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਹੈ (ਆਇਤ 10³³)। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ (ਜੋ ਆਇਤ 12 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 11, 17, 18)!

ਆਇਤਾਂ 17 ਅਤੇ 18 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਜੌਨ ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਮਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਜਾਂ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਫੇਰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।’³⁴ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਫੜਵਾਏ ਜਾਣ, ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਰੱਖੋ, ਉਸ ਦਾ ਉਸਦੀ ਸਲੀਬੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਫ਼ਸੋਸਨਾਕ ਨਾਕਾਮੀ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਣਾ ਸੀ!

ਸਾਨੂੰ ਆਇਤ 16 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਆਨੰਦਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ‘ਮੇਰੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਭੇਡਾਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਸ ਵਾੜੇ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਜੜ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਅਯਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ।’ ‘ਹੋਰ ਵੀ ਭੇਡਾਂ’ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ! ਮਸੀਹ ਸਭ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਯਾਲੀ ਹੈ!

ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਗੂ

ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਅ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਤੋਂ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਅਯਾਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਾਕਾਮ ਰਹੇ (ਵੇਖੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 34: 1-6; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 33: 1-6; ਜ਼ਕਰਯਾਹ 11:4-11; ਮੱਤੀ 9:36; ਮਰਕੁਸ 6:34):

- ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਉਤਸੁਕ ਅਯਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ,³⁵ ਉਹ ਚਾਹੇ ਪਾਸੇ ਡਾਕੂ ਸਨ, ਜੋ ਵਾੜੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਹ ਥਾਣੀ ਦਾਖਿਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਭਰਨ ਵਿਚ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 10: 1, 8)।
- ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਅਯਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਲਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਰਾਈ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 10:5)।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਅਯਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ (ਵੇਖੋ 1 ਸਮੂਏਲ 17:34-37), ਆਪਣੀ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ‘ਮਜ਼ਦੂਰ’ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸਨ,³⁶ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ

ਨਾਲ ਮਤਲਬ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਨਾਲ (ਯੂਹੰਨਾ 10:11, 12)।

ਅਜ ਸੰਸਾਰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਚਾਪਲੂਸ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਉੱਠ ਲਾਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਧੋਖਾ ਨਾ ਖਾਓ। ਸੱਚਾ ਅਯਾਲੀ ‘ਸਰਦਾਰ ਅਯਾਲੀ’ (1 ਪਤਰਸ 5:4), ‘ਅੱਛਾ ਅਯਾਲੀ’ (ਯੂਹੰਨਾ 10:11, 14) ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਹੈ।³⁷ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਬਦਲ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨੋ।

ਸਾਰ

ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ‘ਚਾਨਣ’ ਸਿਰਫ ਹਨੇਰਾ ਹੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ‘ਪ੍ਰਭੂ’ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਗੂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ‘ਆਗੂ’ ਸਾਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਸਿਰਫ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੰਨੋ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਦਲ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨੋ।

ਅਸਲ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਚਾਨਣ, ਪ੍ਰਭੂ, ਆਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ (ਯੂਹੰਨਾ 10:19)। ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘ਉਹ ਨੂੰ ਭੂਤ ਚੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਮਲਾ ਹੈ’ (ਯੂਹੰਨਾ 10:20), ਜਦ ਕਿ ਹੋਰਨਾ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਭੂਤ ਦੇ ਗਿ੍ਰਸੇ ਹੋਏ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭੂਤ ਭਲਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ?’ (ਯੂਹੰਨਾ 10:21)। ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਦੁਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਾਨਣ, ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਆਗੂ ਮੰਨੋ।

ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਾਨਣ, ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਆਗੂ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੀ ਹੈ:

- ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 10:3-5, 16)।
- ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 8:24; 9:38)।
- ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ (ਯੂਹੰਨਾ 10:4; 8:12) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 8:31, 52)।³⁸

ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਹਰੀ ਘਾਹ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਟ ਲੁਟੇਰੇ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਉਹ ਹਨ, ਜੋ ਇਹ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਰਾਏ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਲੋੜ ਹੈ।’³⁹ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਛੇ ਅਯਾਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੱਜ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਓ ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੋ।

ਨੋਟਸ

ਯਿਸੂ ਦੇ ‘ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਣ ਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਜੇਮਸ ਬਰਟਨ, ਕਾਡਮੈਨ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਜੌਨ [ਆਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ, ਫਰਮ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1974]*, 233-34)। ਯੂਹੰਨਾ 9 ਤੇ ਇਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ‘ਅੱਛੇ ਅਯਾਲੀ’ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਯਿਸੂ ਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਪਰ ਥਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।

ਇਸ ਬਾਈਬਲ ਪਾਠ ਤੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ 7:25 ਅਤੇ 8:53 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿਓ, “ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹੈ?”

ਮੈਂਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ 9:25 ਵਿਚ ਮੰਗਤੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਹਨ: “... ਇਕ ਗੱਲ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ ਹੁਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ।” ਤੁਸੀਂ “ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕ ਗੱਲ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ” ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਸਚਿਆਈਆਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ: ਖੁਦਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ ਇਵੇਂ ਆਖੋ ਕਿ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਇਕ ਅਸਾਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਅੱਛੋਂ ਅਯਾਲੀ ਤੇ ਭਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਲਡਰਾਂ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ “ਅਯਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ 9:1–10:21 ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਪਰਬ (ਯੂਹੰਨਾ 10:22), ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਘਟੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਯੂਹੰਨਾ 9 ਅਤੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਪਰਬ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਡੂੰਘਾ ਸਬੰਧ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 7:13 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਯੂਹੰਨਾ 9:22 ਨਾਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ 8:12 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਯੂਹੰਨਾ 9:5 ਨਾਲ ਕਰੋ); ਯੂਹੰਨਾ 9:1–10:21 ਇਕ ਹੀ ਕਾਲ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਯੂਹੰਨਾ 8:59 ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ 9:1 ਦੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ। ²ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 6:35; 8:12, 58; 10:11; 11:25; 14:6; 15:1 ³ਚੰਗੇ ਅਯਾਲੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਆਖਿਆ, “ਬੂਹਾ ਮੈਂ ਹਾਂ” (10:7, 9), ਜਿਸ ਨੂੰ “ਮੈਂ ਹਾਂ” ਕਥਨਾ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ⁴ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਅਹਾਤਾ ਸਿਨਾਗੋਗ ਦਾ ਉਹ ਭਾਗ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਦਿਨ ਵਿਚ ਦੋ ਵਾਰ ਦੁਆ ਕਰਨ ਲਈ ਖ਼ਾਸ ਥਾਂ ਸੀ। ⁵ਹਰੇਕ ਬਰਤਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਪੈਸਾ ਹੈਕਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਫੰਕਸ਼ਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਲਾਲ ਜਾਂ ਸਵੈਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭੇਂਟ ਸੀ। ⁶ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿਚ ਜਾਣਨ ਲਈ “ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪਾਣੀ” ਪਾਠ ਵੇਖੋ। ⁷ਐੱਚ. ਆਈ. ਹੈਸਟਰ, *ਦ ਹਾਰਟ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਮਿਜ਼ੋਰੀ: ਕਵਾਲਟੀ, ਪ੍ਰੈਸ 1963), 164–65. ⁸ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। *ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 2 ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ “ਤੁਫਾਨ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣਾ” ਅਤੇ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਤੁੱਲ ਪਾਠ ਵੇਖੋ।” ⁹ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਇਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਵੀ ਕੁਝ ਇਵੇਂ ਹੋਵੇ। ¹⁰“ਰਸੂਲ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ “ਘੱਲਿਆ ਹੋਇਆ” ਹੈ। ਬਾਰਾਂ ਜਣੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਸੂਲ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਖੁਦਾ ਦਾ ਰਸੂਲ ਸੀ।

¹¹ਉਸ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ *ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ*, ਪਰ ਸਿਰਫ ਸੱਬਤ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਨ ਤੇ ਬੁਝਬੁਝਾ ਹੀ ਸਕੇ। ¹²ਯੂਹੰਨਾ 8:24 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ (“ਯਹੂਸਲਮ ਨੂੰ ਜਾਣਾ”) ਵਿਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਇਤ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹਾ ਹੈ, ਆਮ ਕਥਨ ਹੈ, ਪਰ ਅਰਥ ਇਹ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ “ਉਹ” ਲਈ “He” ਨੂੰ ਇਟੈਲਿਕ [ਇਤਰਫਾ] ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਲ ਵਿਚ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ “ਮੈਂ ਹਾਂ” ਭਾਵ ਖੁਦਾ ਹਾਂ। (ਇਸ ਕਥਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਯੂਹੰਨਾ 8:58 ਨਾਲ

ਕਰੋ)। ¹³ਕਈ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਹੈ ਕਿ ਆਇਤ 30 ਦੇ ‘ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ’ ਅਤੇ ਆਇਤ 31 ਵਾਲੀ ‘ਉਹਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ’ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਇਤ 31 ਦਾ ਹੀ ਫਾਲੋ ਅਪ ਹੋਵੇ। ਯਿਸੂ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਅਪਣੇ ਉੱਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਕਿਸ ਗੱਲ ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ¹⁴ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿਚ ‘ਯਹੂਦੀਆਂ’ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਹੈ। ¹⁵ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਹ ਆਇਤ ਆਮ ਸੱਚਿਆਈ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ, ਇਹ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਕਹੀ ਗਈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਚਿਆਈ ਲਈ ਹੈ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਸਚਿਆਈ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਸੀ। ¹⁶ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਅਜੀਬ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਰਾਏਲੀ ਬਾਬੁਲ ਵਿਚ ਫਾਰਸ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਰੋਮ ਦੇ ਮਤਹਿਤ ਸਨ। ¹⁷ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 6: 16–18)। ¹⁸ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਯੂਹੰਨਾ 8: 44 ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਖੇਪ ਕਥਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ‘ਮੁੱਢੇਂ ਮਨੁੱਖ ਘਾਤਕ’ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਵਰਗਲਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸਰੀਰਿਕ ਮੌਤ ਆਈ। ¹⁹ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ‘ਸਾਮਰੀ’ ਆਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਮਰੀਆ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਸਾਮਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕਈ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਣ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਲਾਕਾਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ²⁰ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਨਾਗੋਗ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਪੱਥਰ ਕਿਵੇਂ ਚੁੱਕ ਲਿਆ? ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ: (1) ਸਿਨਾਗੋਗ ਦਾ ਆਮ ਇਲਾਕਾ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਿਨਾਗੋਗ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 8: 6, 8)। ਇਸ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, (2) ਹੋਰੋਦੇਸ ਨੇ 20 ਵੀ. ਪੂ. ਵਿਚ ਸਿਨਾਗੋਗ ਦੀ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੇ ਕੰਮ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਕੰਕਰ ਪੱਥਰ ਦਾ ਪਿਆ ਰਹਿਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। (3) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਗੂ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਆਏ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਜੇਬਾਂ ਵਿਚ ਪੱਥਰ ਹੋਣਗੇ।

²¹KJV ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਮੂਲ ਹੱਥ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ²²ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਭਾਗ ਸੀ। (ਸਿਨਾਗੋਗ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੋਟਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ)। ²³ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਿਆਈ ਯੂਹੰਨਾ 8: 59 ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕੁਝ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਹੋਈ। ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੰਭਵਾਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਵਾਂਗੇ। ²⁴ਪਿਛਲੀ ਬਹਿਸ ਮੱਤੀ 12: 1–14 ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ 5: 1–47 ਵਿਚ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ²⁵ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਅਧਿਐਨ ਲਈ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ, ‘ਮੈਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ। ²⁶ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਤੇ ਚਰਚਾ ਲਈ *ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 3 ਵਿਚ ‘ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ। ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ ਤੇ ਯੂਹੰਨਾ 10: 1–5 ਇਕ ਰੂਪਕ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ‘ਉਪਮਾ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ’ ਹੈ (ਇਕ ਤੁਲਨਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੁਲਨਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ), ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਸਚਿਆਈ ਸਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਰੂਪਕ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਈ ਸੱਚਾਈਆਂ ਸਿਖਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ²⁷ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯੂਹੰਨਾ 16: 25, 29 ਅਤੇ 2 ਪਤਰਸ 2: 22। ਵਿਚ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ²⁸ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਵਾਕਿਫ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਜੇ ਉਹ ਵਾਕਿਫ਼ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ²⁹ਇਵੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਸਾਲ ਦੇ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਘਾਹ ਹਰੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਝੰਡਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਪੂਰੀ ਰਾਤ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਲੂਕਾ 2:8)। ਹੋਰ ਸਮਿਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਵਾੜੇ ਵਿਚ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।³⁰KJV ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ‘ਦਰਬਾਨ’ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 10:3)।

³¹ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਨੂੰ ਮੁੱਖ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ।³²ਸਾਰਿਆਂ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ‘ਮੈਂ’ ਅਤੇ ‘ਬਾਹਰ’ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਿਓਂ ਨਹੀਂ ਦਬਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ‘ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ’ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।³³ਯੂਹੰਨਾ 10: 10 ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਬੰਧੀ ਮਹਾਨ ਕਥਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਹੈ: ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ! ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤਾਇਤ ਵਿਚ ਧਨ ਜਾਂ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੀਣ ਯੋਗ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਿਰਫ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੀ ਹੈ।³⁴ਜੌਨ ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਕਾਰਟਰ, *ਏ ਲੇਅਮੈਂਜ਼ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ ਦ ਗੌਸਪਲ* (ਨੈਸ਼ਵਿੱਲੇ: ਬ੍ਰੈਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1961), 210. ³⁵ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇੱਕੋ (ਇੱਕੋ ਅਸਲ, ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਜ਼ੂਰ) ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਵੜਨ ਦੀ ਹੈ।³⁶ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਰੱਖਵਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯਾਲੀ ਭਾੜੇ ਤੇ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਧੇਰੇ ਲੋਕ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਦਿਲੋਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕ ‘ਪੈਸੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿਚ’ ਲੱਗੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੇ ਖ਼ਤਰਾ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਸਨ। KJV ਵਿਚ ‘ਭਾੜੇ ਦਾ ਟੱਟੂ’ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਭਾੜੇ ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਦਿਹਾੜੀ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣਾ ਵਚਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹੈ (ਲੂਕਾ 10:7; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:7-11; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:17, 18), ਪਰ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਵੀ ‘ਪੈਸੇ ਲਈ’ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।³⁷ਕਿਸੇ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਐਲਡਰ ‘ਅਧੀਨ ਚਰਵਾਹੇ’ ਹਨ (1 ਪਤਰਸ 5:1-4) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:28-31) ਭਾਵ ਉਸ ਖ਼ਾਸ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਰਦਾਰ ਅਯਾਲੀ ਭਾਵ ਉਸਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਮਤਹਿਤ ਹਨ।³⁸ਜੇ ਢੁਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਖ਼ਾਸ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਕ ਬਾਹਰੀ ਪਾਪੀ ਲਈ ਤੌਬਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ (ਮਰਕੁਸ 16:15, 16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38), ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣ ਲਈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:22; ਯਾਕੂਬ 5:16; 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9) ਕੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।³⁹ਸੈਂਟਰਲ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਕਲੇਬਰਨ, ਟੈਕਸਸ (20 ਅਪ੍ਰੈਲ 2000): 2 ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਬੁਲੇਟਿਨ ਦ ਸੈਂਟਰਲ ਕੰਸਰਨ ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਪੌਲ ਬ੍ਰਾਉਨਲੋ, *ਏ ਸੈਫਰਡਜ਼ ਹਾਰਟ*।